

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200264
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618200264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v právnej veci žalobcu: N. A. A. T. SA, sídlom N. C. 1, A., XXXXX, T. republika, konajúca na území Z. republiky prostredníctvom N. A. A. T. SA, pobočka zahraničnej banky, L.: XXXXXXXX, sídlom G. 2, N. - Z. mesto XXX XX, zastúpený: V. kanceláriou M.. O. Y., s.r.o., L.: XXXXXXXX, sídlom S. XX, N. - Z. mesto, proti žalovanému: I. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, okres O., o zaplatenie: 4265,86Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 4265,86 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4377,55Eur od 23.07.2015 do 06.08.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4333,10Eur od 07.08.2015 do 19.08.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4265,86 Eur od 20.08.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Súd p r i z á v a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.01.2018 domáhal zaplatenia sumy 4265,86Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 14,79% ročne zo sumy 4113,34 Eur od 23.07.2015 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4377,55Eur od 23.07.2015 do 06.08.2015, zo sumy 4333,10Eur od 07.08.2015 do 19.08.2015, úrokmi z omeškania zo sumy 4265,86Eur od 20.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti Y. N. so spoločnosťou D., sídlom N. A. Spoločnosť Y. a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť N. sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 07.05.2014 uzatvoril Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok spoločnosti Y. poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 4255,-Eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 96 mesačných splátok vo výške 79,62Eur so splatnosťou prvej splátky 15.06.2014. Žalobca uviedol, že na základe predmetnej zmluvy dňa 16.05.2014 previedol požadované finančné prostriedky na účet žalovaného, čo má preukazovať výpis z úverového účtu a potvrdenie o odfinancovaní finančných prostriedkov. Udával, že žalovaný svoj záväzok splatiť úver riadne a včas nesplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný Cetelemu do dnešného dňa len časť dlžnej sumy a to vo výške 880,15Eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Poukázal na body 4.1 časť 3, bod 7 časti 3 úverovej zmluvy, pričom právny predchodca žalobcu mal úver zosplatiť dňa 22.07.2015. Tvrdil, že žalovaný mu k dnešnému dňu neuhradil záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 4265,86Eur, tvoriace istinou 4113,34Eur, 152,52Eur z titulu dlžných úrokov z úveru.

2. Súdu sa aj napriek vykonaným šetreniam nepodarilo žalovanému doručiť žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie k žalobe. Zásielka adresovaná na jeho adresu trvalého pobytu sa súdu vrátila z pošty s poznámkou od pošty, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Taktiež doručovanie prostredníctvom polície bolo neúspešné a žalovaného sa im nepodarilo zastihnúť. Súd preto postupoval v súlade s 116 Civilného sporového poriadku a žalobu doručil žalovanému prostredníctvom zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu po dobu 15dní, pričom po uplynutí 15 dní od zverejnenia sa zásielka považuje za doručeníu žalovanému aj keď sa o tejto skutočnosti nedozvie.

3. Žalobca podaním zo dňa 04.03.2019 ospravedlnil svoju neúčasť na súdnom pojednávaní a súčasne odpovedal na výzvu súdu zo dňa 21.02.2019. Poukázal na bod 4.1. časť 3 úverovej zmluvy, podľa ktorého v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela / manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadne splatnosti. Ďalej poukázal na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, s tým, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca uviedol, že predmetný postup dodržal, keďže predložené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nebolo prvým upozornením žalovaného na nesplácanie úveru. Cetelem do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ako posledného kroku, žalovaného viackrát upozorňoval na existenciu dlhu a vyzýval na jeho splatenie tak telefonicky ako aj písomne. Cetelem zaslal žalovanému výzvu pred samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti výzvu na úhradu sumy 353,38Eur, ktorá žalovanému bola doručená dňa 19.06.2015. Išlo o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy. Až následne, keď žalovaný napriek uvedeným výzvam dlžnú sumu neuhradil, pristúpil Cetelem k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to dňa 22.07.2015.

4. Súd vo veci nariadil súdne pojednávanie na deň 15.05.2019. Zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť na súdnom pojednávaní. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Súd preto konal v jeho neprítomnosti.

5. Súd sa oboznámil so žalobou, podaním žalobcu zo dňa 04.03.2019 a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluva o poskytnutí platobných služieb zo dňa 07.05.2014, rozpisom splátok, detailom zo systému právneho predchodcu žalobcu a debetných a kreditných operáciách žalovaného, potvrdením Cetelem o odfinancovaní finančných prostriedkov zo dňa 31.01.2017, potvrdením zo dňa 31.01.2017 o vykonaných úhradách, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.07.2015, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.06.2015 a zistil nasledujúci skutkový stav veci.

6. Žalobca predložil súdu zmluvu pomenovanú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (ďalej len zmluva), ktorá bola podpísaná zmluvnými stranami dňa 07.05.2014. Zmluva bola uzatvorená medzi spoločnosťou Y. a žalovaným ako dlžníkom. V časti 1 zmluvy bolo výslovne uvedené, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V bode 1.1. sú uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to účel úveru - bezúčelový úver, výška úveru 4255Eur, výška úrokovej sadzby 14,79%, počet mesačných splátok 96, zvolený súbor poistenia - štandardný súbor poistenia, výška mesačnej splátky 79,62Eur, RPMN 15,83%, celková čiastka k zaplateniu 7280,64Eur, priemerná RPMN 18,87%, splatnosť mesačnej splátky k 15 dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 15.06.2022.

7. Výzvou zo dňa 18.06.2015 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie dlžnej čiastky úveru. Oznámil mu, že eviduje neuhradené mesačné splátky vo výške 353,38Eur. Následne žalobca listom zo dňa 27.07.2015 oznámil žalovanému, že pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Dlžná zosplatená pohľadávka pozostávala z istiny 4113,34Eur, dlžných úrokov 264,21Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 34,90Eur.

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 53 ods. 1,2,4 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

11. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa ustanovení § 1 ods. 2, §2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa ustanovení § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

15. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 4255 €. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzatvorená zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje bankové služby a tiež spotrebiteľské úvery a žalovaný bol spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol posúdený súdom ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. súd podrobil uzavretú zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná Úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje i osobitné náležitosti, t. j. druh úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, údaj o osobe, ktorá za neho zmluvu uzavrela, adresu trvalého pobytu, meno a priezvisko spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

18. Žalobca úver zosplatnil dňa 22.07.2015 po tom, ako žalovaný bola v omeškaní so splátkami úveru, a k splateniu dlžného zostatku ho vyzval v lehote do 14 dní. Žalovaný bola už predtým výzvou zo dňa 18.06.2015 vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok. (§ 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka). Pôvodný veriteľ Cetelem Slovensko, a.s. vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.07.2015 vyčíslil dlh žalovaného ku dňu zosplatnenia nasledovne: istinu 4113,34Eur, úrok 264,21 Eur, náklady 34,90Eur. Celkový dlh žalovanej bol teda vo výške 4412,45Eur. Žalobca si v spore uplatnil sumu 4265,86Eur predstavujúcu nezaplatenú istinu 4113,34Eur a nezaplatené úroky 152,52Eur. Súd mal nárok žalobcu riadne preukázaný. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a preto súd skutkové okolnosti považuje za nesporné. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 4265,86Eur žalobcovi.

19. Žalobca si v žalobe uplatnil úroky z istiny, t.j. zo sumy 4113,34 € vo výške 14,79% ročne od 23.07.2015 do zaplatenia. K zosplatneniu úveru došlo ku dňu 22.07.2015 a teda ide o zmluvné úroky uplatňované po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd posúdil tento nárok žalobcu ako nedôvodný a žalobu v tejto časti zamietol. K zamietnutiu žaloby došlo z toho dôvodu, že súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. ÚS SR v citovanom odôvodnení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane

úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012). Z uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti úroku vo výške 14,79% ročne zo sumy 4113,34Eur od 23.07.2015 do zaplatenia.

20. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 53/2018 - 72 zo dňa 20.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 15 Co 110/2018 zo dňa 23.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17 Co 48/2018 zo dňa 05.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 7 Co 119/2018 zo dňa 30.05.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 11 Co 73/2018 zo dňa 29.05.2018.

21. Žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s

plnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4377,55Eur od 23.07.2015 do 06.08.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4333,10Eur od 07.08.2015 do 19.08.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4265,86Eur od 20.08.2015 do zaplattenia.

22. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 265ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. V uplatnenej istine bol žalobca v plnom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).